

ת"ד 11224/04/20 - מדינת ישראל נגד ליאור גוטליב

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקווה

ת"ד 11224-04-20 מדינת ישראל נ' גוטליב

בפני	כבוד השופטת שירי שפר
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	ליאור גוטליב

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד אושרת דוכן

ב"כ הנאשם: עו"ד גולן

הנאשם בעצמו

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום בעבירות של **נהיגה בקלות ראש וגרימת חבלה של ממש**, עבירה לפי סעיפים 38(3), 62(2) לפקודת התעבורה יחד עם סעיף 38 (2) לפקודת התעבורה והתנהגות הנורמה **נזק**, עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 22.04.2019, עמד רכב הנאשם בשביל הגישה לפארק הקופים. באותה עת, גב' לאה סילוורמן (להלן: הנפגעת) ירדה מרכבה, כדי לכוון את התנועה העמוסה במקום ועמדה בין רכבה לבין רכב הנאשם. הנאשם נהג בקלות ראש וברשלנות בכך שאיבד שליטה על רכבו אשר זינק ממקומו, פגע במעורבת ולכד אותה בין רכבו לרכבה. לאחר פגיעה זו נסע רכב הנאשם אחורנית ופגע ברכב נוסף.

כתוצאה מהתאונה ניזוקו כלי הרכב המעורבים ונגרמו לנפגעת חבלות של ממש בדמות המטומה ושפשופים בירך פנימית, לצרציה באורך של כ-5 ס"מ באספקט אחורי לטרלי של השוק, דיסלוקציה לטרלית של הפיקה, מספר שברים בפיקה כולל שבר תלישה של אספקט מדיאלי. הנפגעת עברה ניתוח ובו בוצעה תרומבקטומיה של העורק הפופליטאלי משמאל והדגמת זרימה באנגיוגרפיה וכן עברה ניתוחים להשתלות עור.

3. לאור כפירת הנאשם, נשמעו הראיות במסגרת פרשת התביעה ופרשת ההגנה. טרם הסיכומים, הודה הנאשם בעובדות כתב האישום ונשמעו טיעונים לעונש.

ראיות לעונש

4. המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות בתעבורה של הנאשם וכן תעודות רפואיות עדכניות של נפגעת העבירה.

טיעוני הצדדים לעונש:

5. המאשימה בטיעוניה עמדה על נסיבות אירוע התאונה כעולה מעובדות כתב האישום ועל חומרת תוצאות התאונה - שהינן לגישתה ברף הבינוני - גבוה.

המאשימה פרטה את חבלות הגוף שנגרמו לנפגעת העבירה והפנתה לתעודות הרפואיות שהוגשו בעת שמיעת הראיות וכן לתעודות הרפואיות העדכניות. עוד ציינה כי פגיעותיה הקשות יגבילו את הנפגעת בשארית חייה. לשיטת המאשימה מידת הרשלנות גבוהה שכן האירוע קרה בחניון.

המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם, באשר לרכיב המאסר נע בין מאסר על תנאי ועד למאסר בפועל בן שנה ומעלה, בנוסף לפסילה המתחילה מ-3 חודשי פסילה בפועל ועד לפסילה של מספר שנים.

לאור כל האמור, ביקשה המאשימה להשית על הנאשם מאסר בפועל שלא יפחת מ-3 חודשים אשר יכול וירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי מרתיע, פסילה שלא תפחת מ-3 שנים, פסילה על תנאי מרתיע וקנס שלא יפחת מ-3,000 ₪.

המאשימה הפנתה לפסיקה ובה התייחסות לתפקידו של בית המשפט באמצעות הטלת ענישה הולמת.

6. ב"כ הנאשם בטיעונו ציין כי נסיבות התאונה מיוחדות ונדירות שכן הנאשם רק התיישב במושב הנהג והרכב קפץ קדימה לאחר שהנהגת הקודמת, לעזרתה נחלץ הנאשם, לא שילבה הילוכי הרכב להילוך חניה. ב"כ הנאשם ציין את המהומה ששררה בחניון באותה עת והפקק שנוצר וטען לאשם תורם של הנפגעת אשר עמדה מחוץ לרכבה בחניון בו נוסעים רכבים.

ב"כ הנאשם טען כי רף הרשלנות בתיק זה נמוך, שכן, התאונה ארעה בתוך פחות משניה בזמן תגובה של נהג סביר. עוד ציין כי הנאשם לא השתולל אלא "הסתבך" עם ההילוכים של הרכב וכי עובדות כתב האישום לא מצביעות על רשלנות גבוהה.

עוד ציין כי תוצאות התאונה מקריות ולמרבה המזל הנפגעת הגיעה לדיון כשהיא הולכת ועומדת על שתי רגליה. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בהודאה ולקיחת האחריות. עוד פרט את נסיבותיו האישיות של הנאשם שהינו לוחם גבעתי לשעבר, חרף נפשו במבצעים צבאיים ועל כן מצפה כי המערכת תבוא לקראתו שכן לא היה בכוונתו להתרשל ולגרום לתאונה זו או אחרת.

לטענת ב"כ הנאשם מתחם העונש ההולם מתחיל מ-3 חודשי פסילה ואין מקום להשית עונש מאסר בפועל. ב"כ הנאשם ביקש כי עונשו של הנאשם יהיה נמוך וימוקם בתוך המתחם וכי תוטל פסילה בפועל קצרת מועד (חד ספרתית) בניכוי ימי פסילה מנהלית אשר ריצה.

ב"כ הנאשם צרף פסיקה לתמיכה בטענותיו.

7. הנאשם בדברי סיכום, התנצל בפני הנפגעת. עוד פרט את נסיבותיו האישיות, היותו נשוי ואב ל-3 ילדים, וציין כי הוא זקוק לרישיונו לצרכי עבודתו כיועץ חברות.

דיון והכרעה:

הערך החברתי אשר נפגע ומידת הפגיעה בו

8. **הערך החברתי שנפגע** מהעבירות שבביצע הנאשם, הוא הגנה על שלום הציבור ושלמות הגוף, ובפרט שמירה על שלומם וביטחונם של ציבור המשתמשים בדרך.

מידת הפגיעה בערך המוגן היא ברף הבינוני - נמוך, כפי שיפורט להלן, הן כנגזרת של מידת הרשלנות והן כנגזרת של תוצאות התאונה. אמנם לא קופחו חיי אדם, אך תוצאות התאונה, בעיקר בהתייחס לחבלות הגוף שנגרמו לנפגעת, הן משמעותיות ותלויה אותן בעתיד.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

9. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, יש לבחון את מידת הרשלנות ובכללן הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה וחלקו בביצוע העבירה ואת הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירות.

מידת הרשלנות

10. ב"כ המאשימה התייחסה בטיעוניה למידת רשלנותו של הנאשם - וטענה כי היא גבוהה שכן התאונה ארעה בחניה.

ב"כ הנאשם טען כי מידת הרשלנות היא ברף הנמוך וכי הנפגעת תרמה לאירוע את עמדה מחוץ לרכבה בחניון בו נוסעים רכבים.

11. עולה מן הראיות, להן נחשפתי בעת שמיעת פרשת התביעה ופרשת ההגנה - כי מקום התאונה הינו מפגש דרכי עפר המיועד לנסיעת רכבים ובשל חניית רכבים משני צידי השבילים נוצר פקק תנועה ורכבים עמדו במקום מעל 20 דקות. הנפגעת יצאה מרכבה כדי לסייע בהכוונת התנועה ועמדה מול חזית רכבה. הנאשם נהג ברכב אחר אולם נחלץ לעזרת גיסתו (גב' צליל גלפז סודאי - עה/2) שנהגה ברכב המעורב בתאונה והתקשתה בתמרון רכבה אשר עמד עם חזיתו לעבר הנפגעת. גיסתו עברה למושב הנוסע והנאשם התיישב במושב הנהג בעת שהרכב כבר היה מונע ובשלב הבא עקב פעולת נהיגה שגויה שבציע הנאשם, הרכב ניתר קדימה ופגע בנפגעת. אין בפי הנאשם ועדת ההגנה מטעמו הסבר מדויק לגורם לתנועת הרכב קדימה ובדין לקח הנאשם אחריות לקרות אירוע התאונה ודי אם אפנה לעדות הבוחן (עת/2) בחקירתו הנגדית בעמוד 13 לפרוטוקול שורות 18-21: "אני מייחס לו רשלנות כי ברגע שנהג נכנס לרכב לא שלו, הוא חייב לנהוג במשנה זהירות ולהכיר את מכלול הרכב קרי, לשבת בכיסא הנהג, ללחוץ ברגלו על דוושת הבלם, לבדוק באיזה הילוך נמצא הרכב.. ורק אז יוריד את בלם היד...".

אין ספק כי תאונה מצערת זו התרחשה בשל רשלנות הנאשם ואולם בנסיבות אירוע התאונה -מיד עם תחילת נהיגת הנאשם ברכב - רף הרשלנות הינו רגעי ואינו ברף הגבוה - אלא רף בינוני-נמוך.

12. לא מצאתי כי לנפגעת תרומת רשלנות כטענת ההגנה, שכן אומנם עמדה בין רכבים במפגש שבילי גישה המיועדים לנסיעת רכבים - אך עולה מן העדויות, לרבות עדי ראיה - עדויות שהוגשו בהסכמה, כי רכבים עמדו במקום זמן ממושך ולכן כמה אנשים יצאו מרכבם בניסיון לכוון התנועה ולשחרר "פקק" התנועה שנוצר. הנפגעת עמדה במקום פרק זמן טרם ארעה התאונה וניתן היה כמובן להבחין בה.

חומרת הפגיעה

13. אומנם קבעתי כי רף הרשלנות בינוני-נמוך אך לא כך באשר לחבלותיה של הנפגעת.

נפגעת העבירה סבלה מחבלות משמעותיות ברגל שמאל. כעולה מעדותה בבית המשפט ומן המסמכים הרפואיים שהוגשו הן במהלך שמיעת פרשת התביעה (ת1א) ובטיעונים לעונש (ת19) - רגל שמאל של הנפגעת נמחצה בין חזיתות הרכב בו נהג הנאשם לחזית רכבה. הנפגעת סבלה משברים בפיקת הברך, פגיעה בשרירים, ברקמות הרכות ובכלי דם סביב הברך וכן פגיעות בשוק שמאל בגינם נותחה הן לצורך איחוי העורק הפופליטאלי והן לצורך הטריה של פצעים והשתלות עור. הנפגעת שוחררה מבית החולים ביום 12/05/19 אך בהמשך אושפזה שוב מספר פעמים בשל זיהומים ועברה הטריית עור נוספת. בהמשך עברה טיפול שיקומי רב תחומי באשפוז יום. הנפגעת נעזרה תחילה בהליכתה בהליכון, בקביים, ובקב בודד. כיום מתניידת ללא אביזר עזר אולם סובלת מכאבים, צלקות ומהגבלת טווחים בברך שמאל ומסתייעת בחבישת לחץ על רגל שמאל. הנפגעת מתקשה בעמידה רצופה ובהליכה רצופה.

הנפגעת העידה בבית המשפט ביום 21.10.2021, וסיפרה כי אושפזה בבית החולים לסירוגין במשך כ-4 חודשים ובנוסף עברה שיקום במשך 3.5 חודשים נוספים ונזקקה ל-5 ניתוחים. לה הגבלה בתנועה וצלקות מאוד עמוקות. ניכר כי אירוע זה השפיע על איכות חייה, על גופה ועל נפשה, הן בתקופה שלאחר התאונה וכן צפויות השפעות בעתיד.

14. מצאתי כי לאור החבלות שנגרמו לנפגעת העבירה, **מידת הנזק שנגרם היא ברף הבינוני**. אין המדובר בחבלות ברף הגבוה בטענת המאשימה - רף זה מתאים למקרים בהם נפגע העבירה במצב סיעודי או רתוק למיטתו או לכיסא גלגלים, ואין המדובר ברף חבלות נמוך כטענת ההגנה שכן הנפגעת עברה תקופת טיפול ושיקום משמעותית ולחבלותיה תהא השפעה עתידית יומיומית על איכות חייה.

מדיניות הענישה -

15. בעניין העבירות של נהיגה בקלות ראש, והתנהגות הגורמת נזק וחבלה של ממש, בשים לב לרף הרשלנות ולחומרת החבלות אשר נגרמו לנפגע העבירה, נהוגה ענישה הנעה בין עונש שאינו כולל רכיב של מאסר ואף לא מאסר על תנאי ועד מאסר בפועל בן חודשים אחדים, באשר לרכיב הפסילה - הענישה נעה בין 8 חודשי פסילה בפועל ועד 24 חודשי פסילה בפועל, לצד עונשים נלווים. ראו לדוגמא:

· רע"פ 1694/19 **לואי יאסין נ' מדינת ישראל** (31/03/2019) - המבקש הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של נהיגה ברכב משא בקלות ראש, סטיה ימינה לשול, גרימת תאונת דרכים שתוצאותיה חבלות של ממש לנהג הרכב המעורב אשר סבל משברים בירך ובאגן, אושפז ונזקק לניתוחים רבים וכן הליך שיקומי. בית משפט קמא גזר דינו של המבקש ל - 45 ימי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות לצד 18 חודשי פסילה בפועל, ועונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט המחוזי על הכרעת הדין המרשיעה נדחה. ערעורו על חומרת גזר הדין התקבל ורכיב הפסילה בפועל הועמד על 13 חודשים. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

עפ"ת (מחוזי מרכז) 34446-12-20 **אבראהים גוארנה נ' מדינת ישראל** (14.02.2021) - המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של נהיגה בקלות ראש, אי ציות לאור האדום ברמזור, גרימת תאונת דרכים וחבלות של ממש ל-5 אנשים (נוסע ברכבו אשר סבל משברים בצלעות, נוסע נוסף אשר סבל משבר בעצם החזה ושבר בחוליה בגבו, נוסע נוסף אשר סבל משברים באף ובלסת, נהג הרכב המעורב אשר סבל מחתך בבוהן, נהג הרכב המעורב ב' אשר סבל משבר בעצם החזה וקונטוזיה ריאתית). בית משפט קמא גזר דינו ל- 10 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס. ערעורו של המערער לבית המשפט המחוזי על הכרעת הדין המרשיעה ועל חומרת גזר דינו נדחה.

עפ"ת (מחוזי ת"א) 11554-12-20 **גוטליב נ' מ"י (מיום 21/12/20)** - המערער הורשע בעבירות של נהיגה בקלות ראש ואי מתן זכות קדימה ל-2 הולכי רגל אשר חצו את הכביש במעבר חציה ונחבלו חבלות של ממש - להולך הרגל נגרמה חבלת ראש עם דמם אפידורלי, שבר בעצם טמפורלית, שבר בברך והוא אושפז כ-10 ימים, להולכת הרגל נגרם שבר בעמוד השדרה והיא אושפזה לשבוע. להולכי הרגל נקבעו אחוזי נכות קבועים. בית המשפט קמא (ת"ד 4185-10-17) גזר דינה של המערער ל-16 חודשי פסילה בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי כספי. בית המשפט המחוזי העמיד את הפסילה על 8 חודשים וקבע כי המאסר המותנה יחול על עבירה של נהיגה בזמן פסילה בלבד.

עפ"ת (מחוזי חיפה) 52547-01-20 **עארף סאלימן נ' מדינת ישראל (מיום 05/02/2020)** - המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של נהיגה בקלות ראש, פניה ימינה שלא בבטחה, גרימת תאונת דרכים וחבלות של ממש לרוכבת אופניים אשר נסעה על השול מימינו. לרוכבת האופניים נגרמו שברים מרובים בפניה ובאמת יד ימין בגינם עברה שיקום ממושך ונגדעה קריירת רכיבה מקצועית. בית משפט קמא גזר דינו ל-12 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי ופיצוי בסך 7,500 שח לנפגעת העבירה. ערעורו של המערער לבית המשפט המחוזי על הכרעת הדין המרשיעה נדחה. ערעור המדינה על קולת העונש נדחה אף הוא.

עפ"ת (מחוזי חיפה) 46288-12-19 **בן פורת נ' מדינת ישראל** (20.01.2020) - המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של נהיגה בקלות ראש, סטיה שלא בבטחה, גרימת תאונת דרכים וחבלות של ממש לרוכב קטנוע אשר נסע בכביש מימינה. לרוכב הקטנוע נגרמו חבלות של ממש בדמות קטיעת ידו. בית משפט קמא גזר דינה של המערער ל-11 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי ופיצוי בסך 10,000 שח. ערעורה של המערער לבית המשפט המחוזי על הכרעת הדין המרשיעה נדחה. ערעור המדינה על קולת העונש נדחה אף הוא.

עפ"ת (מחוזי מרכז) 60577-12-17 **דניאל פליס נ' מדינת ישראל** (14/03/18) - המערער הורשע בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות, אי מתן זכות קדימה לרכב הבא ממול בצומת, גרימת תאונת דרכים וחבלות של ממש לרוכב אופנוע אשר נסע בכביש ממול. לרוכב האופנוע נגרמו חבלות של ממש בדמות קטיעת ידו. בית משפט קמא גזר דינו ל-24 חודשי פסילה בפועל, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, צו של"צ בהיקף 350 שעות וקנס בסך 4,000 שח. ערעורו לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש התקבל כך שרכיב הפסילה הועמד על 11 חודשי פסילה.

עפ"ת (מחוזי חיפה) 2068-03-17 **מדינת ישראל נ' דורון נוימרק (מיום 05/06/17)** נדון עניינו של

מערער אשר נהג בקלות ראש בכך שסטה מנתיב נסיעתו לימין הדרך, פגע במעקה בטיחות, חזר לכביש ופגע ברוכב קטנוע אשר נחבל חבלות של ממש - ונזקק ל-11 ניתוחים ונקבעו לו 73% נכות. בית המשפט קמא השית בגזר דינו 11 חודשי פסילה בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי כספי. ערעור המדינה על קולת העונש וערעור הנאשם על חומרת העונש נדחו.

16. המאשימה הפנתה לפסיקה אותה לא מצאתי מתאימה לנסיבות התאונה ותוצאותיה שכן במקרים שם דובר על רף רשלנות גבוה וחבלות של ממש ברף הגבוה.

בע"פ 2247/10 **שלום ימיני ואח' נ' מ"י** (20/10/10) - נדון עניינם של סימון אשר נהג בזמן פסילה, בניגוד לאור האדום והורשע בהריגה וגרימת חבלות של ממש וכן בהפקרת 2 הנפגעות וכן עניינו של ימיני כמסייע לעבירת ההפקרה. רף הרשלנות גבוה ביותר והתוצאה קשה ביותר. הושתו על הנאשם סימון 14 שנות מאסר בפועל ו-20 שנות פסילה. ועל הנאשם ימיני - 30 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 2564/12 **יחיאל קרני נ' מ"י** (23/01/12) - נדון עניינו של נהג אוטובוס אשר הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של אי ציות לאור האדום וגרימת חבלות של ממש קשות לאם ובתה - לאם נגרמו שברים מרובים בעצמות הפנים ובארובת העין וכן שברים באגן, והיא אושפזה כשהיא מורדמת ומונשמת ונזקקה לשיקום ממושך; ולבתה נגרם דימום בגזע המוח ולו השלכות עתידיות - אי יציבות בהליכה ובעיות בדיבור והיא נזקקת להשגחה רצופה של מבוגר. רף הרשלנות גבוה ביותר והתוצאות קשות יותר. הושתו על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל ו-40 חודשי פסילה בפועל.

17. ההגנה הפנתה לפסיקה אותה לא מצאתי מתאימה לנסיבות התאונה ותוצאותיה שכן ברוב המקרים שם התוצאות היו קלות יותר ו/או הנסיבות היו שונות -

ת"ד 4660-06-19 **מדינת ישראל נ' צלאח** (19.01.22) - הנאשם הורשע בעבירה בניגוד לתקנה 21(ג) ולא עבירה בניגוד לסעיף 62 (2) לפקודה ובית המשפט לקח בחשבון את הקושי הראייתי בשל העדר ממצאים בשאלה מי לא ציית לאור האדום ברמזור - הנאשם או הולכת הרגל. הושתו על הנאשם 4 חודשי פסילה בפועל.

ת"ד 5973-05-14 **מדינת ישראל נ' מרידך** (10/12/14) - החבלות היו ברף נמוך יותר - הנפגע אושפז ליום אחד לאחר שנגרם לו שבר באף. הושתו על הנאשם 5 חודשי פסילה בפועל.

ת"ד 1829-04-13 **מדינת ישראל נ' מכלוף** (29/01/14) - שבר בירך אשר הצריך ניתוח וקיבוע אולם לא הוצגו כל ראיות לפגיעה נמשכת. לנאשם וותק נהיגה בן 4 עשורים ועברו נקי. הושתו על הנאשם 5 חודשי פסילה בפועל.

ת"ד 252-08-10 **מדינת ישראל נ' סלמאן** (252-08-10) - נסיבות האירוע היו שונות - שם דובר בשוטר שנסע לאחור בעת ביצוע תפקידו כדי ללכוד עבריינים ופגע באחר. הושתו 6 חודשי פסילה בפועל.

18. **לאור כל האמור מצאתי כי מתחם הענישה** לעבירות של נהיגה רשלנית בגינה נגרמה תאונת דרכים שתוצאתה חבלות של ממש בנסיבות כמתואר בעובדות כתב האישום - רף רשלנות בינוני-נמוך, חבלות גוף שנגרמו לנפגעת ברף הבינוני - כולל רכיב פסילת רישיון נהיגה לתקופה המתחילה ב-8 חודשים ומגיעה עד ל-20 חודשי פסילה בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים.

19. איני מקבלת את טענת ב"כ הצדדים כי מתחם העונש ההולם מתחיל מ-3 חודשי פסילה בפועל. אומנם המחוקק קבע בסעיף 38 (3) לפקודת התעבורה כי דינו של אדם שהורשע בעבירת תעבורה שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם חבלה של ממש - פסילה מקבל או מהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה שלא תפחת מ-3 חודשים. ואולם קביעה זו אינה מחייבת כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם בכל אירוע תאונתי שהסתיים בחבלות של ממש לנפגע יתחיל מ-3 חודשים. קביעת מתחם העונש ההולם, הינה בהתאם לנסיבות הקשורות

בביצוע העבירה ובגדרן יש לשקול גם את רף הרשלנות של הנהג הפוגע וגם את הנזק שנגרם מביצוע העבירה לנפגע העבירה.

באירועים בהם רף הרשלנות גבוה (כאשר למשל נלווית עבירה בטיחותית חמורה, עקיפה מסוכנת, מהירות גבוהה ועוד) ומידת הנזק שנגרם גבוהה (נפגע העבירה סיעודי או רתוק לכסא גלגלים למשל) - מתחם העונש יתחיל מפסילת רישיון למשך שנים אחדות ובוודאי שלא יתחיל מ-3 חודשי פסילת המינימום. גם לעניין רכיב המאסר יתחיל המתחם מעונש מאסר בפועל בן חודשים אחדים ולו לריצוי בדרך של עבודות שירות.

20. לא מצאתי הצדקה לסטייה לקולא או לחומרא ממתחם הענישה ההולם. אין בפני שיקולי שיקום או שיקולי הגנה על שלום הציבור המצדיקים חריגה מהמתחם.

21. בעת גזירת העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם, אתחשב בקיומן של נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

- לזכותו של הנאשם נטילת האחריות על מעשיו והודאתו בעובדות כתב האישום, אף אם ניתנה לאחר שמיעת הראיות.

- אתחשב לקולא בחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, למעלה מ-3 שנים, אף כי אין חולק כי ההליכים נמשכו בחלקם בשל כפירת הנאשם בעובדות ושמיעת הראיות.

- עוד אקח בחשבון את עברו התעבורתי של הנאשם, אותו קראתי על פני וותק נהיגתו. הנאשם נוהג משנת 1996 ולחובתו 27 הרשעות קודמות - עברו אינו קל ואולם אין בין הרשעותיו הקודמות הרשעות דומות של גרימת תאונת דרכים. רוב הרשעותיו קלות, מסוג ברירת משפט.

- עוד אקח בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם והשפעת העונש על הנאשם ועל בני משפחתו. לדברי הנאשם - הוא נזקק לרישיונו לצרכי עבודתו.

22. לאחר ששקלתי את מלוא השיקולים מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם הענישה. לא מצאתי הצדקה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל וגם לא בעבודות שירות, כעתירת המאשימה.

עוד אציין כי ככלל איני סבורה כי יש להטיל רכיב מאסר מותנה בתאונות מסוג זה ולכל היותר יש לקבוע תחולתו על העבירה של נהיגה בזמן פסילה.

אשר לפיצוי נפגעת העבירה -

23. לנפגעת בתיק זה נגרמה כאמור פגיעה ברף הבינוני. פיצוי "ריאלי" בתיק זה מגיע לסכומים גבוהים, וגם בו אין כדי להחזיר לנפגעת את איכות חייה שנפגעה. בשל הסכומים הגבוהים הכרוכים בפיצוי נפגעי תאונות הדרכים הוקם מנגנון ביטוח החובה, המאפשר מתן פיצוי נפגעי תאונות דרכים.

אף על פי כן, מצאתי לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי לנפגעת. הפיצוי שיפסק הוא בהחלט סמלי ביותר, ואין בו,

והוא אף אינו מתיימר להוות פיצוי של ממש על הכאב והסבל שהם מנת חלקה של הנפגעת. לטעמי, יש בחיוב הנאשם בתשלום פיצוי, כדי לשתף את הנפגעת, ולו באופן סמלי בהליך הפלילי. ועוד יהיה בכך, להערכתי, תרומה לשיקומו של הנאשם.

הפיצוי האמור הינו פיצוי עונשי אשר יתווסף לכל סכום אותו תקבל הנפגעת במסגרת הליכים אזרחיים.

24. אציין כי יש בתמהיל ענישה הכולל פיצוי סמלי ופסילת רשיון לתקופה משמעותית כדי להוות עונש ההולם את נסיבות ביצוע העבירה (רף רשלנות בינוני - נמוך, מידת נזק בינונית), וזאת כאמור לאור נסיבות האישיות של נאשם ספציפי זה, נטילת האחריות וחלוף הזמן.

לאור כל האמור אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

פסילה בפועל

פסילה בפועל מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 10 חודשים.
מתקופת הפסילה זו לא ינוכו ימי פסילה מנהלית.
הפסילה תמנה מיום 01/11/22. במועד זה, על הנאשם להפקיד רישיון נהיגה במזכירות בית המשפט לא יאוחר מן השעה 12:00.

פסילה על תנאי

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

פיצוי

הנאשם ישלם פיצוי בסך של 4,000 ש"ח לנפגעת העבירה.

הפיצוי ישולם לא יאוחר מיום 01/11/22.

מזכירות בית המשפט תוודא העברת התשלום לנפגעת העבירה, בהתאם לפרטים אותם תעביר המאשימה.

קנס

קנס בסך 500 ₪.

הקנס ישולם לא יאוחר מיום 01/11/22.

מאסר על תנאי

מאסר בן חודשיים וזאת למשך שנתיים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ד סיוון תשפ"ב, 23 יוני 2022, בנוכחות הצדדים.